

Protestants Marken

Jaargang 1, nummer : 24

verschijnt wekelijks

Zaterdag 16 juni 2007

Kerkdiensten voor : zondag 17 juni 2007

10:00 uur *Ds. C. Spaans*
te Oegstgeest
Intochtslied: *Psalm 105: 1 en 2*

17.00 uur *Ds. J.W. van de Kamp*
te Beverwijk
Intochtslied: *Psalm 105:1 en 2*

Eerste collecte voor:
Kerk in Actie Missionair Werk

Tweede collecte voor:
onze Hervormde Gemeente

10:00 uur *Ds. G.H. de Ruiter*

Schoollied: *Psalm 105:1*

Crèche: *Dirkje Vierveijzer en Neeltje Zeeman*

Kindernevendienst: *Jannetje Boes en*
Nelly Zeeman

Kaarsen / schoollied: *Janine Zeeman*

Collecte is bestemd voor:
de Kerk

Deurcollecte is bestemd voor
de renovatie van de keuken

Dagelijkse schriftlezingen

zo	17 juni	Job 33 : 1 - 7
ma	18 juni	Job 33 : 8 - 33
di	19 juni	Job 34 : 1 - 15
Wo	20 juni	Job 34 : 16 - 37
do	21 juni	Job 35 : 1 - 16
vr	22 juni	Lucas 8 ; 1 - 8
za	23 juni	Lucas 8 : 9 - 15

Klaar voor een eerlijk oordeel
God antwoordt wél!
Terechte vergelding
Het oordeel van God is juist
Geef je zonde nou toe
Open je oren om te horen
Wat is de betekenis?

OVERDENKING

Geloven was vroeger makkelijker !

Deze stelling werd gelanceerd bij de discussiegroepen op de Kerkendag op 3 juni in Marken. Elke groep werd in tweeën gedeeld en de ene helft moest ervoor zijn en de andere ertegen.

Het bleek al snel dat het niet zo simpel is om hier een ja- of nee-standpunt over in te nemen.

Vroeger, op z'n minst zo'n dertig, veertig jaar geleden, werd het als vanzelfsprekend geacht dat je mee ging naar de kerk, en je ging ook want iedereen ging, ook je vrienden natuurlijk!

Maar vroeger waren er ook geen andere 'verleidingen', uitgaan deed je niet of nauwelijks, er was geen of weinig televisie en we hadden het niet zo druk met sporten of andere hobbies.

Het was de 'Toen Was Geloof Heel Gewoon' tijd!

Als men het heeft over 'vroeger' dan lijkt het vaak of toen alles beter was!

Maar was dat ook zo?

Feit was gewoon dat je op zondag niet veel mocht, niet buiten spelen, niet fietsen laat staan sporten, je liep de hele dag in je nette kleren en moest verplicht mee op visite bij familie of de zondagse wandeling (dat was dan ook je enige uitje) !

Bij zo'n familiebezoek werd er door de ouderen breeduit gediscussieerd over de preek van die ochtend, over de verschillende geloofsgezindten, over die 'lichtzinnige dominees van tegenwoordig' en dat 'onze kerk' toch wel de ware kerk was!

In menig gezin werden er nog psalmen en gezangen gezongen rond het harmonium, dat is nu ook niet meer voor te stellen; het was gewoon duidelijk de dag des Heren, punt uit!

Verder werd er over het geloof ook niet zo openlijk gepraat, dat was iets voor jezelf!

Waar precies de kentering kwam dat dit allemaal wat losser werd, het zal te maken hebben met de modernere opvattingen over opvoeding, religie en andere levensbeschouwingen die mede door de invloed van radio en televisie ook onze kerkdeuren binnen waaiden.

Maar feit is ook dat er toch wel heel wat is blijven hangen van vroeger!

Want hoe je ook mag denken over hoe het vroeger er aan toe ging, onze ouders hebben wel hun plicht gedaan; we kunnen nooit zeggen dat we het niet hebben geweten!

En het is natuurlijk ook onze eigen verantwoordelijkheid, hoe wij het geloof weer doorgeven!

Hoe we het tegenwoordig doen is natuurlijk ook van alles over te zeggen, we zijn over het algemeen, ook binnen de kerk, makkelijker geworden tegenover onze kinderen, maar dat maakt het opvoeden ook niet altijd eenvoudiger!

Nog altijd bestaan er de strengere gemeenten, de zgn. 'zwarte kousenkerken', die zeer bewust heel behoudend blijven, maar het is maar de vraag of daar nog de vreugde leeft van het geloof of dat het is opgelegd, de mensen kijken vaak zo ernstig en treurig!

Maar al te vaak heeft het instituut van een kerk een dwingend stempel gedrukt op het geloof, waardoor velen afhaakten en dat is erg jammer, want geloof laat zich niet dwingen.

Maar we moeten ook uitkijken met de tegenwoordige vrijblijvendheid in de kerken, we moeten niet uit het oog verliezen waar het werkelijk omgaat!

Want geloof, het echte persoonlijk geloof is nog steeds iets van jezelf en niet van je vader of moeder, ze hebben het alleen voorgedaan, de rest moet je zelf invullen!

God heeft geen kleinkinderen, hoorde ik eens een evangelist zeggen: je kan geen aanspraak maken op het koninkrijk der hemelen omdat je ouders gelovig waren, hoe hard dat ook klinkt!

Je moet het zelf zeggen: ja, Heer, kom in mijn hart, kom in mijn leven!

Geloven was vroeger misschien makkelijker, maar God is ten allen tijde dezelfde, Hij zal ons dan ook dragen in deze woelige wereld, zodat we ooit kunnen zeggen met de woorden van

Paulus aan Timoteus:

Ik heb de goede strijd gestreden, de wedloop volbracht, het geloof behouden.

Anneke Commandeur-Kroes

Voorbede

1. Voor de Zending en allen die hierin werkzaam zijn, Heer wil al dit werk zegenen.
2. Voor Uw kerk over het rond der aarde en voor beide kerken op Marken, Heer dat Uw Heilige Geest moge wonen in onze harten.
3. Voor hen die treuren, Heer wil hen troosten en sterken.
4. Voor allen die gehandicapt zijn, Heer wil hen sterken.
5. Voor alle Predikanten, Heer sterk hen in Uw woord en zegen hen.
6. Voor de zieken thuis of in het ziekenhuis, Heer wil hen sterken
7. Voor allen die van de kerk zijn afgedwaald of vervreemd, dat zij de weg terug mogen vinden.

L. Kes Schouten

Collecte Hervormde Kerk

Zondag 10 juni 2007

De eerste collecte bestemd voor de Diaconie € 323,55

De tweede collecte bestemd voor onze Hervormde Gemeente € 162,75

Collectie Gereformeerde Kerk

Zondag 10 juni 2007

De collecte bestemd voor de Diaconie € 132,25

Collecte voor het Avondmaal € 99,20

Astma Fonds collecte

De collecte voor het Astma Fonds heeft dit jaar een bedrag van € 817,15 opgebracht.

Hierbij wil ik alle collectanten bedanken voor hun inzet.

Alle gevers en geefsters bedankt voor dit mooie bedrag.

Namens het Astma Fonds,
Elly Schouten

Bedankt voor alle lieve kaarten, cadeaubonnen,
bloemen, biefstukjes en het fruit dat ik mocht ontvangen
tijdens en na het verblijf in het ziekenhuis.
Nogmaals hartelijk dank, ook namens Cornelis, Timo en Jarno.

Groet Petra Brink

De Ziekenboeg

Mevr. L. Zeeman, Zorghotel "Leo Polak", kamer 4S, Saaftingestraat 8, 1069 BW Amsterdam.

In memoriam

Op 5 juni 2007 is gestorven br. Jan Zeeman, Kerkbuurt 66

Beveel gerust uw wegen, al wat u 't harte deert,
der trouwe hoed' en zegen van Hem die 't al regeert.

Die wolken, lucht en winden wijst spoor en loop en baan,
zal ook wel wegen vinden waarlangs uw voet kan gaan.

Collecte voor missionair werk in Nederland

Steeds meer mensen tonen (opnieuw) interesse in het christelijk geloof. Dat ze daarbij op zondag niet zonder meer over de drempel van de kerkdeuren heen stappen, is niet zo verwonderlijk. De taal die in de vieringen gesproken wordt, is een taal waarmee je vertrouwd moet zijn. En als ze een keer komen kijken, is het wel even wennen aan onze rituelen en gebruiken. Hoe maak je deze mensen wegwijs? En hoe wordt die kennismaking aangenaam en zelfs verrassend? Het missionair werk van Kerk in Actie ontwikkelt materiaal dat mensen inwijdt in de denkwereld en de gebruiken binnen de protestants-christelijke traditie. De basiscursus "Ontmoetingen met God" is daarvan een voorbeeld. Ook verschijnt elk jaar een Pinksterboekje met uitnodigende teksten, dat zeer geschikt is om cadeau te doen.

De Kerkendag 2007

Iemand vroeg me: Wat hebben jullie nou eigenlijk gedaan op de Kerkendag? En daarom wil ik er toch wat over schrijven. De structuur van de kerkendag is eigenlijk heel eenvoudig: een ochtendkerkdienst, een middagkerkdienst en daartussen in een gespreksactiviteit, een lunch, oudhollandse spelletjes en veel koffie of thee drinken.

De ochtendkerkdienst was in de Patmoskerk en ds Gugler was de voorganger. Daar heb ik nu voor het eerst gezien, hoe de beamer werkt. De tekst van de liederen, de schriftlezingen en de hoofdpunten van de preek waren op een groot scherm te lezen. Ik zat helemaal achterin, maar ik kon het goed zien en ik hoefde zelfs mijn bril niet te gebruiken. De "Achtzonder" hebben prachtige liederen gezongen, waaronder ons eigen: "Ik prijs de Heer om Waterland".

De gespreksactiviteit was in handen van de Tienerdienst. Het was goed om te ervaren, hoe zo'n Tienerdienst nou in elkaar zit. En we hebben gesproken over de vragen: Was geloven vroeger gemakkelijker dan tegenwoordig? En: Kun je ook geloven buiten de kerk?

Die oudhollandse spelletjes, ja daar moet je van houden. Ik ben geen spelletjesmens, maar gelukkig had ik een leuk groepje van vijf dames, die me de spelletjes uitgelegd hebben en we hebben in ieder geval vaak gelachen.

De middagdienst in de Hervormde Kerk was heel bijzonder. We hebben mooi gezongen met de organist, we hebben geluisterd naar de bijbel en de preek. Maar het bijzondere zat hem toch wel in de Marker Muziekgroep. En de "Gospeltrain" is een mooie naam voor de groep. Ze speelden gospels op een bluesachtige manier. Wat een geluid en wat een virtuositeit op de instrumenten! Natuurlijk weet ik ook wel, dat het niet hoort om in een kerkdienst te applaudisseren en om foto's te maken. Daar heb je het optreden na de zegen voor. Vanaf de kansel zag ik dat applaus en al die foto's gebeuren, maar ik dacht: ik zeg niks. Want ik wil niet, dat na de dienst het gespreksonderwerp wordt: wel of geen applaus en wel of geen foto's in de kerk. Ik wil, dat iedereen een fijn gevoel aan deze kerkdienst overhoudt. En ik denk, dat dat wel gelukt is. En dat aan het eind onze zingende kerk een swingende kerk werd, nou mag het een keer?

Misschien dat het tijd wordt, dat ik ook maar een digitale camera aanschaf. Mijn collega heeft in ieder geval druk werk gehad met foto's nemen. Bij de koffie na afloop liet hij me een foto zien van een dominee op de kansel met een brede smile op zijn gezicht, uiteraard genomen na de zegen. Ik heb genoten van deze Kerkendag 2007, die als thema had: Samen komen we verder.

Ds J.Pronk

Ongelofelijk zijn wij verrast met alle reacties uit Marken
n.a.v. de geboorte van onze dochter

MANON

Het heeft ons heel goed gedaan dat we in de harten van vele Markers
zijn blijven voortbestaan, ondanks de grote afstand.

HEEL, HEEL HARTELIJK willen wij iedereen bedanken voor alle kaarten
en kado's die wij in Singapore mochten ontvangen.

Groeten van
Nana en Wouter Schul

Heel hartelijk willen wij iedereen bedanken voor de overweldigende belangstelling,
in diverse vormen, i.v.m. de geboorte van onze kleindochter

MANON

Het was hartverwarmend, zoveel gelukwensen in ontvangst te mogen nemen.

Wim en Luutje Schul

Sterven is slechts overvaren,
van het duister naar het licht.
Sterven is voorgoed ervaren,
waar het eeuwig leven ligt.

Plotseling is uit ons midden weggenomen
onze zwager en oom.

Jouw deur stond altijd voor ons open,
daar hebben wij allen van genoten.

N. Zondervan - de Waart
A. Zeeman - de Waart
Grietje en Jan
Neven en Nichten

Wij wensen Lijsje, de kinderen en kleinkinderen veel sterkte met dit grote verlies

Vriendschap kan er zijn

Het samen zijn vonden wij heel fijn
Nu is dat verleden, dat doe pijn.
Jan Zeeman wij hebben altijd met plezier
Met jou en Lijsje bij elkaar gezeten.

Rust nu in vrede.

Grietje en Jan Schipper

Jesus is on the mainline

Dit is een lied dat bekend is geworden door Fred Mc Dowell. Het is een oud lied dat veel door negers gezongen werd. Je zou het een negro-spiritual kunnen noemen. Die Fred McDowell is al vijfendertig jaar dood. Hij stamt uit het diepe zuiden van Amerika, Tennessee, Mississippi. Hij wordt ook wel Mississippi McDowell genoemd. Hij heeft best een boeiend leven gehad. In 1902 werd hij geboren, verloor op jonge leeftijd zijn ouders. Door een oudere zus werd hij opgevoed. En dat was niet altijd even leuk. Zijn grote troost was zijn gitaar. Daar speelde hij op, daar zong hij bij, daar maakte hijzelf ook liedjes bij. Hij werd boerenknecht, later kreeg hij een eigen boerderijtje. En in het weekend speelde hij in kerken en op feesten. Pas toen hij 55 jaar was, werd hij echt ontdekt en werd hij van locale artiest tot een bekende persoonlijkheid op muziekgebied in de VS en daarbuiten.

Ik vind het mooie van zo'n figuur als Fred Mc Dowell, dat hij liedjes zingt over alle dingen van het leven; over een meisje dat voor het eerst naar school gaat; over de vaak beroerde situatie van de negers; en ook over het geloof, het geloof in Jezus de Heer.

En hij gebruikt voor zijn liedjes over het geloof allerlei beelden uit het dagelijks leven. In het nummer "Jesus is on the Mainline" komen we in de wereld van de vroege telefoon. Kijk, als wij nu iemand willen opbellen, dan toetsen we een nummer in of we draaien een nummer en de verbinding wordt automatisch tot stand gebracht. Maar vroeger zat er nog een telefooncentrale tussen, die handmatig bediend werd door telefonistes. Tegen die telefoniste zei je dan welk nummer je wilde hebben en dan probeer de zij die verbinding voor je te krijgen. En de lijn van jouw toestel naar de telefoniste in de centrale noem je dan de mainline, de hoofdlijn. In de song "Jesus is on the Mainline" wil McDowell ons zeggen: Jongens, Jezus zit in de centrale. Die is er altijd. Aan Hem kun je vertellen wat je maar wilt. Je kunt Hem altijd bellen en zeggen wat je op je hart hebt, in wat voor omstandigheden je ook zit. Jezus is er altijd. Hij luistert en Hij helpt.

Luisteren is natuurlijk ook helpen. Dat je je hart kunt luchten, dat je kunt vertellen, waar je mee zit. Dat helpt vaak al erg veel. Hij zit in de centrale. Maar als je met Jezus contact zoekt, dan loop je het risico, of eigenlijk gebeurt dat altijd, dat je doorverbonden wordt. Dat je met anderen in contact komt. Dat anderen op je weg geplaatst worden. Dat kunnen mensen zijn binnen de kerk, maar ook daarbuiten. Het kunnen mensen zijn die je aardig vindt, en soms zijn het mensen die je vervelend vindt. En dan gaat het erom of je nou van dat contact met Jezus wat geleerd hebt. Of je niet alleen je eigen verhaal wilt vertellen, maar of je ook wilt luisteren naar de ander. Jezus luisterde toch ook naar jou, nou, dan kun jij toch ook naar die ander luisteren? En zo zul je dan samen elkaars vreugden, maar ook elkaars lasten kunnen dragen. En samen komen we dan een stapje verder. "Draagt elkanders lasten", zegt de apostel in Galaten 6, "en zo leeft u de wet van Christus na".

Want als je alleen blijft, als je niemand hebt om mee te praten, nou, dan is het leven niet veel. De oude Prediker heeft het ook al gezegd: Je kunt beter met zijn tweeën zijn dan alleen. Want wanneer twee vrienden samen zijn en één van de twee komt te vallen, dan helpt de ander hem weer overeind. Maar als je alleen bent en je komt te vallen, dan ben je echt te beklagen, want dan heb je niemand die je weer op de been helpt. Of - en dat is een ander voorbeeldje, dat de Prediker noemt - als je bij elkaar slaapt, dan geef je warmte aan elkaar, maar hoe krijgt iemand die alleen slaapt, het ooit warm? En een derde voorbeeldje: als je op een verjaardag bent, dan kan het gebeuren, dat er iemand zo lelijk is, dat ie je zomaar begint aan te vallen over het één of het ander. Dan kun je natuurlijk terug gaan schelden, maar dat is ook een beetje raar. Als er dan iemand naast je zit en als die het rustig voor je opneemt, dan voel je je toch een heel stuk prettiger. Samen staan we altijd sterker, samen komen we altijd verder.

Jesus is on the Mainline, tell Him what you want.
You can call Him up and tell Him what you want.

Ds J. Pronk

I have a dream

In augustus van het jaar 1963 werd in Washington in Amerika een grote demonstratie gehouden. De aanleiding daarvoor was een rechtszaak tegen een donkere vrouw, Rosa Sparks; ze zat in de bus en ze weigerde op te staan voor een jonge blanke man. Toen zij veroordeeld werd, hebben donkere mensen de stadsbussen die blanke mensen bevoordeelden, geboycot. En dit liep uit op een manifestatie van geweldloos verzet tegen de rassenscheiding in de Verenigde Staten. Honderdduizenden donkere mensen, maar ook blanke mensen waren daar aanwezig.

Op die manifestatie sprak een kleine man, een negerpredikant van de Baptistenkerk, dominee Martin Luther King jr. Hij heeft een toespraak gehouden die nog altijd aanspreekt. Een paar stukjes daaruit wil ik aan u doorgeven:

I have a dream. Ik heb een droom, dat op een dag deze natie zal opstaan en de ware betekenis van haar geloof zal vervullen: dat het voor ons vanzelfsprekend is, dat alle mensen als gelijken zijn geschapen.

I have a dream. Ik heb een droom, dat op een dag de zonen van voormalige slaven en de zonen van voormalige slavenhouders tesamen zullen aanzitten aan de tafel van broederschap. I have a dream. Ik heb een droom, dat mijn vier jonge kinderen op een dag zullen leven in een natie waar zij niet worden beoordeeld naar de kleur van hun huid maar naar de inhoud van hun karakter.

I have a dream. Ik heb een droom, dat op een dag in Alabama zwarte jongetjes en meisjes blanke jongetjes en meisjes de hand zullen reiken als broertjes en zusjes.

I have a dream. Ik heb een droom, dat op een dag elk dal zal worden opgeheven en elke heuvel en berg zal worden geëffend, dat de ruwe plaatsen vlak worden en de kromme recht, en de glorie van de Heer zal worden geopenbaard en de hele mensheid zal dit gezamenlijk aanschouwen.

Dit is onze hoop. Dit is het geloof waarmee ik zal terugkeren naar het zuiden. In dit geloof zullen wij de schrijnende dissonanten van onze natie kunnen omvormen tot een prachtige symfonie van broederschap. In dit geloof zullen wij samen kunnen werken, samen kunnen bidden, samen kunnen strijden, samen de gevangenis in kunnen gaan, samen kunnen staan voor de vrijheid.

En wanneer dit geschiedt, wanneer wij de vrijheid laten weerklinken, wanneer wij haar laten weerklinken uit elk dorp en gehucht, uit elke staat en elke stad, dan zullen wij snel de dag kunnen laten komen, waarop al Gods kinderen, blanken en zwarten, joden en niet-joden, protestanten en katholieken, de handen ineem kunnen slaan om die oude spiritual aan te heffen: "Free at last! Free at last! Thank God Almighty, we are free at last! Eindelijk vrij, eindelijk vrij, laten we de Almachtige God danken, eindelijk zijn wij vrij!"

En al die honderdduizenden mensen, die daar verzameld waren op die manifestatie in Washington DC in 1963, ze hebben samen gezongen:

We shall overcome. Zeg maar: Samen komen we verder.

We zullen hand in hand wandelen.

We zullen allen vrij zijn.

We zijn niet bang en we zijn niet alleen.

Samen komen we verder door de hele wijde wereld.

Ja, diep in mijn hart, leeft dit geloof:

Samen komen we verder - onderweg naar Gods Koninkrijk.

Ds J. Pronk

Persbericht

Handicap.nl dankt alle gulle gevers in Nederland!

Handicap.nl, de fondsenwervingsorganisatie van de Ango (Algemene Nederlandse Gehandicapten Organisatie) hield in de week van 11 t/m 16 juni haar jaarlijkse nationale collecte voor mensen met een beperking of chronische ziekte.

De opbrengst van de collecte in ...*Marken*..... was totaal € *7.23.89*

Het Ango Bestuur is zeer tevreden met het totale resultaat van de nationale collecte. Dankzij de bijdrage van de Nederlandse bevolking zijn wij in staat mensen die buiten financiële regelingen vallen te helpen.

Vanuit de opbrengst van de collecte helpt het Ango Fonds mensen met een functiebeperking die speciale voorzieningen nodig hebben en geeft zij individuele financiële hulp - hiervoor hoeft men geen lid te zijn. De Ango geeft daarnaast juridisch advies en bijstand aan leden. Ango maak(t) beter leven mogelijk!

Handicap.nl dankt haar 25.000 vrijwilligers die de tijd hebben genomen zich in te zetten voor de belangen van deze mensen. Wij kunnen niet zonder u! Ook nieuwe mensen die ons het komende jaar willen komen versterken en helpen met het opzetten en organiseren van de collecte in verschillende provincies in Nederland zijn van harte welkom. Niet voor niets is ons motto: *Voor elkaar, door elkaar!*

Ook verenigingen of stichtingen die een link met een chronische ziekte of handicap hebben, kunnen de collecte voor ons organiseren. Zij mogen dan 25% of meer (afhankelijk van de ingezamelde collectegelden) van de collecteopbrengst behouden, mits de opbrengst besteed wordt aan een doel of voorzieningen voor chronisch zieken of gehandicapten. Voor niet-gehandicapten organisaties geldt een 10% regeling. Interesse? Bel **033-4654343** of surf naar www.handicap.nl en vraag de regiocoördinator naar de voorwaarden en mogelijkheden voor uw vereniging of stichting!

De Ango is de grootste Nederlandse organisatie (17.500 leden) van, voor en door mensen met een handicap of chronische ziekte die zelf opkomen voor hun rechten. Indien u of een van uw huisgenoten of kennissen financiële steun nodig heeft (ook als u geen lid bent), kunt u contact opnemen met het hoofdkantoor in Amersfoort: 033-4654343.

Bezoek ook eens één van onze websites: www.handicap.nl of www.ango.nl.

Noot voor de redactie:

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met de afdeling fondsenwerving van de Ango: Handicap.nl, telefoon 033-4654343 of e-mail info@handicap.nl.